

KORNET (8) *sb m*

o jasne. ◇ -ét; -et- z tekstów nie oznaczających é.

sg *N* kornét (1). ◇ *G* kornetu (4). ◇ *A* kornét (1). ◇ *L* kornecie (1). ◇ *pl N* kornety (1). ◇ *G* kornet(o)w (1). ◇ *A* kornety (1). ◇ *I* kornety (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Dęty instrument muzyczny, rodzaj trąby, często robiony z rogu; buccina Calep; cornu, tuba Cn (8) : Buccino – Na kornecie gram. Calep 141b, 141a.

W połączeniach szeregowych (3): Dáley fletniczki piłzczą á puzany bęcżą/ Pomorty iáko chłopi gdy fie śwárzą ięcżą. Dáley zálie Kornety głośnie Szálámáie/ Ták iż iedno drugiemu wdzyczności dodáie. RejWiz 25v; Spiewaycie Pánu przy hárfie/ ná Hárfie y głošem chwali: Ná trábách z blách kowáných y w głošie kornetu [et voce tubae corneae] rogowego. Leop Ps 97/6; OstrEpit A2.

Szereg: »trąba, (i) kornet; kornet z trąbą« = tuba et buccina PolAnt (2; 1): Wífycy ípołu ípyewaymy/ yemu chwałę daymy/ Trąb myedzyáných/ Kornetow też nye zányechaymy LubPs V6v; BudBib 2.Par 15/14; KochPs 148. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.].

Synonimy: cynek, piszczałka, trąba.

AL